

بسم الله الرحمن الرحيم

فیش منبر

عید الزهرا یا خون کردن دل اهل بیت

@fishemenbar کانال فیش منبر و مرثیه درایتا

عرضه در سایت طلبه یار = <http://www.talabeyar.ir>

در ایامی که بین مسلمانان "هفته وحدت" نامگذاری شده، برخی در هفته منتهی به نهمین روز ماه ربیع الاول به همراه نسبتی که به این روز می‌دهند، توجهی خاص به آن داشته و مجالسی را در آن تشکیل می‌دهند. در این یادداشت به کم و کیف این مجالس می‌پردازیم.

در اعترافات جنایتکار وهابی "عبدالمالک ریگی" معدوم آمده است:

«در شب قبل از عملیات‌ها، وقتی بعضی افراد کم‌انگیزه بودند، فیلم مجالس توهین به مقدسات اهل سنت از قم و اصفهان و... را پخش می‌کردم. نیروها بعد از دیدن و شنیدن این جشن‌ها و توهین و تحقیر در آن، برای انجام عملیات مشتاق می‌شدند... البته عوامل آمریکایی در دیداری که با یکی از دوستانم در دبی داشتند، بارها به ما قول مساعدت در آزادی اعضای گروه‌مان و ادامه سرریز کمک‌های مالی و نظامی داده بودند. همچنین قرار بود یک پایگاه امن و مجزا در افغانستان و نزدیک مرز ایران به ما داده شود.»

***از ریشه‌ها تا خرافات مجعول؛ در مجالس نهم ربیع الاول چه خبر است؟

• یک جعل تاریخی

در توصیف علت و بهانه برگزاری این قبیل جشن‌ها جالب است بدانیم در کتب معتبر، تاریخ قتل "عمر بن الخطاب"، اصلاً این تاریخ نیست. تاریخ قتل عمر بن خطاب ۲۶ یا ۲۷ ذی‌الحجه سال ۲۳ هجری ذکر شده است. شیخ مفید ضمن تأیید این تاریخ، درباره تاریخ ۹ ربیع الاول (ابن ادریس در کتاب سرائر) می‌گوید که واقعه ذکرشده در این تاریخ خطاست و روایت "احمد بن اسحق" سند کامل و متصلی ندارد (در اصطلاح فقهی: مرسل می‌باشد).

محققان تاریخ معاصر از جمله رسول جعفریان نیز اثبات می‌کنند که شهرت قتل خلیفه دوم اهل سنت در این روز، از زمان صفویه آغاز شده و قبل از آن چنین مراسمی مطرح نبوده است.

با وجود این مطلب، بر فرض هم که این تاریخ درست می‌بود و واقعاً مرگ خلیفه دوم اهل سنت در ۹ ربیع الاول اتفاق افتاده بود؛ معیار ما برای اهمیت مسئله و تکلیف در عملکرد چیست؟ رفتار اهل بیت (ع) و کلام قرآن یا تشخیص افراد و عرف سنتی یک قشر خاص؟

آیا جایز است احکام و دستورات متعدد، محکم و قطعی شریعت مثل حفظ آبروی مسلمان، حفظ حیا و عفت کلام، رعایت حدود الهی مثل حرمت تمسخر دیگران، حرمت فحاشی و... در مقابل یک قول ضعیف با عنوان "رفع القلم" (روزی که در آن گناهی نوشته نمی‌شود) نادیده گرفته شود؟

دکتر مجید معارف در کتاب «تاریخ عمومی حدیث» آورده‌اند در حقیقت کتاب «بحار الانوار» یک جمع آوری عظیم از احادیث و کتب گذشته شیعی می‌باشد که مرحوم علامه مجلسی برای ماندگار ماندن میراث حدیثی به آن اقدام کرده‌اند تا از گزند حوادث مصون بماند. خود ایشان هم به این مساله اشاره می‌کنند، چون هدف ایشان بررسی و تمییز صحت و سقم روایات نبوده است.

بنابراین کسانی که به روایات استناد می‌کنند باید هوشیار باشند صرف این که روایتی در این کتاب موجود باشد، به معنی تایید آن نیست و چنین ادعایی هم نشده است، همانطور که مواردی وجود دارد که ضعیف بودن حدیث نقل شده واضح و مورد اتفاق علما در علم حدیث است.

• شاد کردن دل حضرت زهرا (س) (عیدالزهرا)!

غزالی "سب" را اینطور تعریف می‌کند که "سب عبارت است از گفتن چیزهای زشت با جمله‌های صریح و بی‌پرده و بدون کنایه و رمز، بیشتر درباره عمل جنسی و آنچه بدان مربوط می‌شود می‌آید".

سب، دشنام، لعن و ناسزا تقریباً جزء لاینفک این قبیل جشن‌هاست. اما نگاهی اجمالی به سیره ائمه اطهار (ع) نشان می‌دهد که حضرات معصومین (ع) حتی در خصوصی‌ترین جلسات به بدترین دشمنانشان هم نه دشنام گفته و نه به ناسزاگویی توصیه کرده‌اند؛ بلکه بالعکس خصلت بارز ائمه اطهار (ع) حیا، پاکدامنی و بزرگواری در مقابل حتی متخاصم‌ترین دشمنانشان بوده است، چه در زمانی که در رأس قدرت بودند و چه زمانی که قدرت حکومتی نداشتند.

در این جشن‌های مثلاً شاد و مذهبی، شعرها، حرکات و رفتارهای بعضاً مستهجن، رکیک و دون شأن اهل بیت (ع) برپا می‌شود، آن هم به نام شاد کردن دل حضرت صدیقه طاهره (س)؛ گویی داغی که از شهادت مظلومانه دختر نبی اکرم (ص) بر دل شیعیان نهاده شده، فشارهایی از جنس عقده‌های بشری است که قرار است در چنین مجالسی جبران و تخلیه شود!

امام حسین علیه السلام در دشوارترین شرایط جز کلام حق و نیکو بر زبان نیاورده و حتی کلمه‌ای دشنام یا سخنی به دور از حق نفرمودند. اساساً اتمام مکارم اخلاق عنوان شده و حرکات سخیف و زشت با هدف رسالت پیامبر اکرم (ص) سازگار نیست. پیامبر اسلام (ص) فرمودند: «لاتسبوا الناس فتسبوا العداوة منهم» به مردم فحش و ناسزا نگویید که از آنان عداوت و دشمنی خواهید دید.

خدای متعال در آیه ۱۰۸ سوره انعام به مسلمانان امر می‌کند که «حتی به مقدسات بت پرستان دشنام ندهید، نباشد که در مقابل، آن‌ها نیز از روی تعدی و جهل به مقدسات شما بی‌احترامی کنند».

بدیهی است بی‌حرمتی، سب و دشنام‌گویی به شخصیت‌های مهم صاحبان یک عقیده، موجب انگیزش بیشتر طرف مقابل از روی تعدی و جهل برای مقابله به مثل و پاسخ توهین‌آمیز می‌شود و خشم و نفرت پراکنده می‌سازد.

از سیره امیرالمؤمنین علی (ع)، سخنان ایشان در نهج‌البلاغه و رفتار حضرت با دشمنان و اسرای جمل، همچنین از توصیه‌های امام صادق (ع) به اقامه نماز همراه اهل سنت یا صدها مصداق خرد و کلان دیگر گرفته تا ده‌ها توصیه به حفظ وحدت مسلمانان در برابر کفار، هیچ دلیل دیگری جز تندرستی و بی‌بصیرتی در آئینه مراسم سب و دشنام‌گویی در نهم ربیع الاول به ذهن بر نمی‌آید.

امام رضا علیه السلام می‌فرمایند: «با رفتار خودتان زینت برای ما باشید، نه مایه خجالت و شرمندگی ما».

آیا چنین رفتارهایی باعث زینت خط اهل بیت (ع) است؟ آیا انجام این کارها حاصل معرفت است؟ اگر این قبیل مراسم واقعاً از روی دوستی خاندان نبوت بود، به حرام، بی‌ادبی و بی‌حیایی آلوده نمی‌شد. آیا قلب حضرت زهرا سلام الله علیها که تجسم حیا و عفت بودند با این حرکات شاد می‌گردد یا خون به دل ایشان می‌شود؟

نمی‌توان انتظار داشت کودکان و نوجوانانی که در این گونه جمع‌ها حضور دارند و شاهد ماقع هستند، در سنینی که هر بذری بر سیرت پاکشان به منزله درختی در بزرگسالی‌شان است، تربیت اسلامی را با حیا و ادب بیاموزند. چه بسا همین کودک، بنا به فطرت پاک خود قبح رفتارهای زشت و به دور از حیا را درک می‌کند و تأسف‌بارتر آنکه با یادآوری آنها در بزرگسالی، گمان کند مبنای بقیه باورهایش هم به همین پوچی است؛ و این چنین با پایین آوردن ارزش‌های مکتب تا نازل‌ترین سطح، پایه اعتقادات او سست خواهد شد.

*** هشدارهای علما و مراجع

- رهبر معظم انقلاب آیت الله خامنه‌ای: هرگونه گفتار یا کردار و رفتاری که در زمان حاضر سوژه و بهانه به دست دشمن بدهد و یا موجب اختلاف و تفرقه بین مسلمانان شود شرعاً حرام اکید است.
- آیت الله سیستانی: ایجاد تفرقه حتی به اندازه یک کلمه یا نصف کلمه جایز نیست.
- آیت الله بهجت (ره): کسی که وحدت مسلمانان را نخواهد، مسلمان نیست... چه بسا این جشن‌ها موجب اذیت و آزار و یا قتل شیعیانی که در بلاد و کشورهای دیگر در اقلیت هستند گردد در اینصورت اگر یک قطره خون از آنها ریخته شود ما مسبب آن و یا شریک جرم خواهیم بود."

- علامه عسگری (ره): ما در میان خود خوارج هم داریم، کسانی که اصول عقاید آن‌ها مبتنی بر تکفیر همه مسلمانان است. کسانی که تنها خود را مسلمان می‌دانند و جز خود همه را مشرک می‌پندارند.
- آیت الله شبیری زنجانی: جای تأسف است که می‌بینیم جریان‌های این فاصله را زیاد می‌کنند.
- آیت الله وحید خراسانی در درس خارج فقه، با نهی از بی‌احترامی به خلیفه دوم اهل سنت، از شاگردان خود خواست همانند گذشته، از توهین به خلفای اهل سنت پرهیز کنند.
- آیت الله نوری همدانی نیز می‌نویسند: چیزی به عنوان رفع القلم در روز به خصوصی نداریم و مسلمانان باید از تفرقه پرهیزند و از هر چیزی که موجب وهن مذهب می‌باشد جداً اجتناب نمایند.
- آیت الله مکارم شیرازی در پاسخ خود به این استفتا مرقوم فرمودند: اولاً روایتی با عنوان رفع القلم در آن ایام مخصوص در منابع معتبر نداریم و ثانیاً بر فرض چنین چیزی باشد که نیست مخالف کتاب و سنت است و چنین روایتی قابل پذیرفتن نیست و حرام و گناه در هیچ زمانی مجاز نیست.
- آیت الله علوی گرگانی: اهانت به مقدسات اهل سنت جایز نیست.
- آیت الله موسوی اردبیلی: مؤمنین باید از کارهایی که موجب تشدید اختلاف به خصوص در شرایط فعلی و در مقابل کفر و الحاد می‌شود اجتناب کنند.
- در اردیبهشت‌ماه ۹۳ خبری مبنی بر نگرانی و هشدار سیدحسن نصرالله دبیرکل حزب‌الله لبنان درباره برخی کانال‌ها و تبلیغات آن در قم منتشر شد. سپس ۱۲ مردادماه وزارت اطلاعات اعلام کرد دفاتر چند شبکه ماهواره‌ای در ایران را پلمب و عوامل آن را دستگیر کرده است. شبکه‌های «امام حسین»، «سلام»، «ابالفضل العباس»، «مدرسه جهانی امام صادق»، «بقیع»، «مرجعیت» و «الانوار» ۱ و ۲ شبکه‌های مذهبی‌ای بودند که دفاتر آن‌ها پلمب شد.
- این وزارتخانه فعالیت شبکه‌های فوق را در جهت "ایجاد اختلافات مذهبی و تشدید تفرقه در جهان اسلام و تخریب وجهه تشیع" اعلام کرد، همچنین تعطیلی دفاتر این شبکه‌ها را مقدمه‌ای برای برخورد شدید با برنامه موسوم به "عیدالزهر" ارزیابی کرد که از سوی حامیان صادق شیرازی در ایران ترویج می‌شد. پیشینه معلوم‌الحال بر گزارکنندگان این مراسم یعنی آخوندهای انگلیسی‌تبار مانند صادق شیرازی، انجمن حجتیه و... به خوبی تبیین‌کننده اهدافی است که ادعا می‌کنند.

***قطره قطره خون‌های ریخته شده بهای یک تفریح دون‌اخلاق

برائت و تبری جزء فروع دین است، پس باید در خود دین تعریف شده و آداب آن توضیح داده شود. در زیارت عاشورا که اوج تبری از دشمنان اهل بیت (ع) است می‌خوانیم: "اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمد و آل محمد" یعنی در لعن دشمنان دین و کسانی که حق پیامبر و آل ایشان را گرفتند از خود ائمه الگو می‌گیریم، نه از جریان‌های التقاطی و انحرافی.

به نظر می‌رسد به جای این افعال بی‌پایه و مخرب، با بیان واقعیت‌های تاریخ، عظمت و حقانیت ائمه اطهار (ع) روشن می‌شود و اثبات راه ایشان با کاری خلاف روش و سیره آن‌ها امکان‌پذیر نیست.

در دنیای امروز که از هر مجلسی فقط با یک تلفن همراه، می‌توان انواع تصاویر و صوت و فیلم ذخیره کرد، قطعاً موجب وهن شیعه است که رفتارهای سخیف و نازل، به نام شیعی‌گری در سایت‌ها و شبکه‌های اجتماعی منتشر شود. علاوه بر این، چنانچه در ابتدای یادداشت نیز آمد، پخش امثال همین مجالس تبدیل به چماقی در دست تروریست‌هایی امثال گروهک ریگی و عناصر وهابی شده و بی‌گناهان بسیاری را به همین بهانه‌ها می‌کشند.

آیا گوینده این حرف‌ها جسارت مقابله با این اقدامات وحشیانه تروریست‌ها در سیستان را دارد؟
آیا دینداری وی به برگزاری جشن نهم ربیع و خوشگذرانی و تفریح به قصد کسب ثواب و اعلام برائت (!) ختم می‌شود؟
آیا برایش اهمیتی دارد که در نتیجه بازتاب این مجالس در سایت‌های اینترنتی، یک شیعه بی‌گناه را در هر نقطه از دنیا سر ببرند؟

آیا تشویق‌کنندگان و برگزارکنندگان این مراسم می‌توانند جلوی این نتایج را بگیرند؟ یا منکر آن‌ها شوند؟
آیا پاسخگوی قطره قطره خون‌های ریخته شده خواهند بود؟

اگر اینقدر غیرت و حمیت شیعی دارند و داعیه‌دار برپایی شعائر مکتب هستند چرا دم از مقاومت نمی‌زنند؟
به تعبیر امام خمینی (ره) "اسلام آمریکایی" ایجاب می‌کند که قشر معدودی به نام تشیع، به دشنام‌گویی به مقدسات سایر مسلمانان پردازند و هیچ موضعی در قبال دشمنان حال حاضر ائمه اطهار (ع) نداشته باشند.